

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Р 72/2020

11.06.2020. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Александар Сарић адвокат из ..., против тужене Републике Србије- Први основни суд у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво са седиштем у Београду, одлучујући о захтеву за одређивање другог стварно надлежног суда, у седници већа одржаној дана 11.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДРЕЂУЈЕ СЕ Други основни суд у Београду за поступање у предмету Првог основног суда у Београду П 31942/19.

Образложење

Први основни суд у Београду је уз допис од 29.05.2020. године Врховном касационом суду доставио предмет П 31942/19 уз захтев за делегацију надлежности. У захтеву је наведено да постоје оправдани разлози за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у означеном предмету, у смислу члана 62. Закона о парничном поступку, односно члана 32. Устава Републике Србије и члана 6. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, јер тужилац поднетом тужбом тражи исплату новчаног износа због незаконитог поступања Првог основног суда у Београду.

Одредбом члана 62. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 88/18 ЗПП) прописано је да надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежни суд, ако је очигледно да ће тако лакше да се спроведе поступак или ако за то постоје други оправдани разлози. Према ставу 7. истог члана, о захтеву надлежног суда првог степена из става 1. овог члана одлучује веће највишег суда одређене врсте.

У конкретном случају, тужилац је дана 11.12.2019. године поднео тужбу у којој је навео да је као бранилац по службеној дужности, по наредби Првог основног суда у Београду, у предмету К 835/18, заступао окривљеног, с тим да му трошкови на име предузетих радњи, у својству браниоца по службеној дужности, у укупном износу од 37.500,00 динара, нису исплаћени.

Имајући у виду да је у поднетој тужби као орган тужене Републике Србије означен Први основни суд у Београду, који није одлучио о тужиочевом предлогу за доношење одлуке о трошковима поступка на име предузетих радњи у својству браниоца по службеној дужности за одбрану окривљеног, по налажењу Врховног касационог суда постоје оправдани разлози за одређивање другог стварно надлежног суда у циљу очувања права странака на независан и непристрасан суд и правично суђење, гарантованих чланом 32. Устава Републике Србије („Службени гласник РС“, бр. 98/2006) и чланом 6. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода („Службени лист Србије и Црне Горе“ - Међународни уговори број 9/03 од 26.12.2003. године ... „Службени гласник РС“ - Међународни уговори број 10/15 од 11.05.2015. године).

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 62. Закона о парничном поступку одлучио као у изреци.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић